

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbf.gov.ua, web: www.dbf.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«03» травня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах першого відділу Управління з досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених працівниками правоохоронних органів та судьями, Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань Шаманін Віталій Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 6202208000000021 від 15.08.2022 за ознаками злочинів, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 2 ст. 111 КК України, керуючись ст. ст. 111, 112, 276 – 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

**Міщенко Тамарі Михайлівні,
07.06.1960 року народження, уродженці
м. Мелітополь Запорізької області,
громадянці України, остання відома адреса
проживання: Запорізька область,
м. Мелітополь, вул. Зелена, 40, корп 1,
раніше не судимій (РНОКПП 2207318109)**

про те, що вона обґрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме в колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території.

Так, указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» з 24.02.2022 на всій території України введено воєнний стан.

З 24.02.2022 військовослужбовці збройних сил РФ та інші представники держави-агресора РФ, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через її державні кордони в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях та здійснили збройні напади на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 21.04.2022, далі за текстом – Закон № 1207-VII), тимчасово окупована РФ територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Правовий статус тимчасово окупованої території, а також правовий режим на тимчасово окупованій території визначаються цим Законом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, принципами та нормами міжнародного права.

Тимчасова окупація РФ територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст.1-1 Закону № 1207-VII тимчасово окупована РФ територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Починаючи з 25.02.2022 територія Мелітопольської міської громади Запорізької області і на час повідомлення про підозру є тимчасово окупованою територією представниками збройних формувань держави-агресора РФ та включена до переліку тимчасово окупованих РФ територій України, відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих РФ».

Частиною першою статті 2 Закону України від 22 травня 2022 року № 2265-ІХ «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» встановлено, що РФ є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах.

Після остаточної військової окупації території м. Мелітополя Запорізької області представниками збройних формувань держави-агресора РФ фактично узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, створення та функціонування системи органів державної влади РФ, у тому числі правоохоронних, запровадження тотального контролю та жорсткого управління в усіх сферах життєдіяльності громади, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі патріотично налаштованих громадян України, діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування, які відмовлялися співпрацювати з окупаційною владою.

Федеральним конституційним законом РФ № 7-ФКЗ від 04.10.2022 «О принятии в Российскую Федерацию Запорожской области и образование в составе Российской Федерации нового субъекта – Запорожской области» Запорізьку область прийнято в РФ.

Федеральним законом РФ № 87-ФЗ від 03.04.2023 «О создании судов Российской Федерации на территории Запорожской области и о внесении изменений в отдельные законодательные акты Российской Федерации» створено систему судів на території «Запорожской области», зокрема, незаконно створено так званій «Запорожский областной суд» і в подальшому незаконно призначено суддів цього «судового» органу.

Відповідно до ч. 2 ст. 13 Федерального конституційного закону РФ «О судебной системе Российской Федерации» від 31.12.1996 № 1-ФКЗ: Порядок наділення повноваженнями голів, заступників голів, інших суддів касаційних судів загальної юрисдикції, апеляційних судів загальної юрисдикції, верховних судів республік, окружних, обласних судів, судів міст федерального значення, судів автономної області і автономних округів, районних судів, військових і спеціалізованих судів, арбітражних судів округів, арбітражних апеляційних судів, арбітражних судів суб'єктів російської федерації і спеціалізованих

арбітражних судів встановлюється відповідним федеральним конституційним законом і федеральним законом про статус суддів.

Відповідно до ч. 5 ст. 6 Закону РФ від 26.06.1992 № 3132-І зі змінами та доповненнями «О статусе судей в Российской Федерации» президент РФ у двомісячний термін з дня отримання необхідних матеріалів призначає суддів федеральних судів, а кандидатів у судді Верховного суду РФ представляє для призначення Раді Федерації Федеральних Зборів РФ або відхиляє подані кандидатури, про що повідомляється голові Верховного суду РФ.

Так, Міщенко Тамара Михайлівна наказом начальника управління юстиції Запорізької обласної державної адміністрації від 05.11.1993 призначена суддею Мелітопольського районного народного суду з 09.11.1993.

Постановою Верховної Ради України від 19.02.2004 № 1525-IV Міщенко Тамара Михайлівна обрана на посаду судді Мелітопольського міського суду Запорізької області безстроково. Указом Президента України від 23.03.2004 № 358/2004 переведена на роботу на посаду судді новоутвореного місцевого Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області.

Рішенням Вищої ради правосуддя від 14.09.2021 № 1984/0/15-21 Міщенко Тамару Михайлівну звільнено з посади судді Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області у відставку.

Відповідно до ч. 5 ст. 116 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII за суддею, звільненим за його заявою про відставку, зберігається звання судді та гарантії недоторканності, встановлені для судді до виходу його у відставку.

Рішенням Вищої ради правосуддя від 18.01.2024 № 142/0/15-24 припинено відставку судді Міщенко Тамари Михайлівни у зв'язку з набуттям нею громадянства іншої держави.

Громадянка України Міщенко Т.М., приблизно у період з 27.02.2022 по 27.09.2023, перебуваючи в статусі судді у відставці, та маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів збройної агресії та активної підривної діяльності РФ проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України, зокрема, в Запорізькій області, з власної ініціативи добровільно вирішила особисто взяти участь у функціонуванні на території Запорізької області системи незаконних органів окупаційної судової влади, надавши згоду про призначення на посаду судді так званого Запорізького обласного суду РФ.

Так, указом президента РФ від 27.09.2023 № 723 «О назначении судей федеральных судов и о представителях Президента Российской Федерации в квалификационных коллегиях судей субъектов Российской Федерации» громадянку України Міщенку Тамару Михайлівну призначено з 6-ти річним терміном повноважень суддею так званого Запорізького обласного суду.

Отже, громадянка України Міщенко Т.М. 27.09.2023, перебуваючи в статусі судді у відставці, за невстановлених досудовим розслідуванням обставин, діючи з прямим умислом та усвідомлюючи протиправний характер свого діяння,

передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, всупереч урегульованим чинним законодавством України суспільним відносинам у сфері національної безпеки України, перебуваючи на тимчасово окупованій території Запорізької області, добровільно зайняла у незаконно створеному окупаційною владою РФ судовому органі посаду судді так званого Запорізького обласного суду, що знаходиться за адресою: Запорізька область, місто Мелітополь, вул. Шмідта, 11, чим сприяла реалізації політики окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території Запорізької області.

Таким чином, Міщенко Тамара Михайлівна обгрунтовано підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме в колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території.

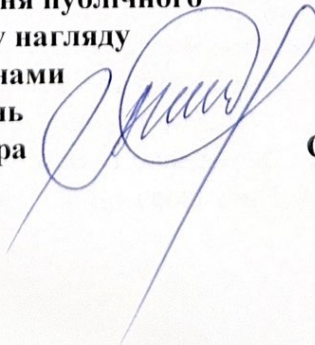
Старший слідчий в особливо важливих справах
першого відділу Управління з досудового
розслідування кримінальних правопорушень,
вчинених працівниками правоохоронних органів
та суддями, Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань

Віталій ШАМАНІН

«ПОГОДЖЕНО»

Старший групи прокурорів –
Заступник начальника
першого відділу другого управління
процесуального керівництва досудовим
розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту нагляду
за додержанням законів органами
Державного бюро розслідувань
Офісу Генерального прокурора

Олександр ПІДЛІСНИЙ

Підозрюваній Міщенко Т.М. роз'яснено її права, передбачені ст. 42 КПК України:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, копію цього повідомлення та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено, права підозрюваної оголошені і роз'яснені о "___" год "___" хв "___" _____ 202__ року.

Підозрювана _____ / _____ /

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив: